

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 лютого 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 4 (12)

1—10 лютого 1948 р.

К. С. СТАНІСЛАВСЬКИЙ

Кілька днів тому минуло 85 років з дня народження Константина Сергійовича Станіславського — одного з найвидатніших діячів російської культури, реформатора театрального мистецтва, засновника найкращого в світі театру — Московського Художнього.

Великий і складний творчий шлях пройшов К. С. Станіславський. Почавши виступами в любительських спектаклях, він став відомим цілому світу актором і режисером. На сцені Московського Художнього театру він зіграв понад тридцять ролей. Як режисер Станіславський поставив близько п'ятидесяти спектаклів, і всі вони позначені могутньою фантазією, творчим шуканням їх автора. Константин Сергійович перший розкрив глибокий зміст п'єс А. П. Чехова. Він був першим постановником п'єси Олексія Максимовича Горького «На дні» і першим виконавцем ролі Сатіна.

Створений і керований Станіславським разом з драматургом і театральним педагогом В. Немировичем-Данченком, Московський Художній театр був найпередовішим, найпрогресивнішим театром дожовтневої Росії. 14 жовтня 1898 року, перед тим як уперше розсунулась завіса над його сценою, Константин Сергійович сказав акторам:

«Не забувайте, що ми прагнемо освітити життя класу бідняків... Ми прагнемо створити... загальноприступний театр, і цій меті ми присвячуємо все своє життя».

З першого дня свого існування Московський Художній театр рішуче заперестував проти тодішнього репертуару, проти

штампу в роботі акторів, які часто-густо бундючною декламацією підміняли живі почуття. Художній театр вимагав від режисера й акторів справжнього служіння мистецтву. Не на грі окремих, хай навіть найобдарованіших, акторів будував він свої спектаклі, а на підкоренні окремого актора волі колективу, об'єднаного єдиним прагненням — донести в високохудожній формі до глядача ідею, закладену в п'єсі.

«Нашим гаслом,—писав згодом К. С. Станіславський,—було: «Геть те, що віджило! Хай живе нове...—душевний реалізм, правда художнього переживання, артистичного почуття».

Про свої довголітні шукання, про вивчення творчості інших великих акторів, про свій особистий досвід роботи на сцені він розповів у книгах «Мое життя в мистецтві» та «Робота актора над собою». Ці твори Станіславського стали настільними книгами кожного актора й режисера, кожної культурної людини, яка цікавиться життям театру. Ці книги домагаються акторам працювати над ролями, розкривати сценічні образи, володіти своїм натхненням. Нема в радянських театрах акторів і режисерів, які не вивчали б «системи Станіславського», не користалися б порадами цього великого діяча російського театру.

З іменем Константина Сергійовича Станіславського зв'язана нова епоха в історії театру. Все своє життя він був полум'яним борцем за високу правду в мистецтві. Його творчі надбання ввійшли в скарбницю російського театру.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

1 лютого (ранок)

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР
О. В. Хвостов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В.Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Ми-
нович; концертмейстери: В. Д. Горницька,
К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А.
Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер,
Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб,
Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга —
В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В.
Носенко. Няня — Є. А. Лейтес, О. А.
Мейер. Трике — В. С. Хворост, И. Л. Шехт-
ман. Онегін — М. С. Григор'єв, Д. І. Кози-
нець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'я-
тов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич,
заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Рот-
ний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Заре-
цький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І.
Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

1 лютого

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент В. М. Нахабін.

Постава засл. арт. Груз. РСР В. К. Лит-
виненка.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистенти поставника: О. С. Галкін і
П. Я. Плавник.

Концертмейстери: В. Л. Горницька, В. О.
Рубін.

Пролог. Художник закінчує малювати
портрет королівни Одетти. Королівна разом
з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'явля-
ється лихий геній. Він перетворює коро-
лівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з
друзями. Несподівано приходить мати
Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра
на честь його повноліття відбудеться при-
дворний бал і на цьому балу він має
обрати собі наречену. Принц неохоче ко-
риться волі матері і просить її дозволити
йому піти з друзями на полювання. Закін-
чивши вечір танцем з ліхтарями, молодь ви-
рушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро.
На його березі руїни старого палацу.
З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірю-
ється пустити стрілу в кращого з них, але
зупиняється. Лебідь заговорила. Вона роз-
повіла юному мисливцеві свою сумну істо-
рію. Чарами лихого генія Ротбарда вона
та її подруги перетворені на лебедів і
тільки з півночі до світанку вони можуть
бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустрі-
не юнака, який поклянеться їй у вічному
коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з
принцем і жене її до палацу. Принц шукає
Одетту. Він бачить, що його друзі збира-
ються стріляти в лебедів і розповідає їм
сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак
клянеться, що буде вірно їй любити до-
віку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчаг-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Оділлія, дочка лихого генія — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Принц Зігфрід — Я. А. Додін, К. В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Я. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко. Блазень — Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда — М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва. Наставник принца — І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко; солісти балету: Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисецько, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг та весь склад балету театру.

Артистка І. Герман (Одетта) і засл. арт ГрузРСР К. Литвиненко (принц Зігфрід) у балеті „Лебедине озеро“ П. Чайковського.
Фото Куперштейна

4 ЛЮТОГО

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Лібретто Г. Меліака і Л. Галеві за одноіменною новелою Проспера Меріме.

Переклад М. Рильського.

Диригент засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Г. Будневича.

Оформлення художника П. К. Єршова.

Хормейстер Е. І. Мариківський.

Танці в постанові В. М. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—А. З. Левицька, народн. арт. УРСР; В. В. Габринович. Дон Хозе, сержант—Б. П. Залезінський, З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов. Ескамільйо, тореадор—Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Контрабандисти: Данкайро—Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Ромендадо—П. П. Калюжний, Л. А. Нікітін. В. С. Хворост. Цуніга, лейтенант—Д. О. Діссар, М. Д. Державін. Моралес, сержант—М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Мікаела, селянська дівчина з Навари—В. П. Венецька, О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; В. П. Павленко. Циганки: Мерседес—О. П. Дружевецька, Є. С. Івіна, О. А. Мейер; Фраскіта—Л. А. Колодуб, Н. І. Соловйова. Баратеро—Л. А. Нікітін, П. С. Строганов, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.

Ведуть виставу С. А. Петров, А. М. Базилевич.

5 лютого

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. С. Назарова.

Танці в постанові В. М. Нікітіна.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер—Н. Ф. Минович; концертмейстери—В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Марфа, його дочка—О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник—І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Б. Магергут. Любаша—В. В. Габринович, А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Григорій Лук'янович

Малюта-Скуратов, опричник—І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин—Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов. Єлісей Бомелій, царський лікар—П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін. Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова—М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова. Дуняша, її дочка, подруга Марфи—Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Петровна, ключниця Собакіних—О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Боярин—С. І. Максименко, П. С. Скоробогатко. Покоївка—Є. А. Ставчанська. Парубок—В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи—артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

6 лютого

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад М. Рильського.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболев.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер—Н. Ф. Минович; концертмейстери—В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон—В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон—М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Флора Бєрвуа—О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка—В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Гастон де-Летор'єр—П. П. Калюж-

ний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках ХІХ в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; герой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Вистаєу веде А. М. Базилевич.

7 ЛЮТОГО

Дж. Верді.

БАЛ - МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Диригент засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава нар. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Художник Б. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. М. Нікітіна.

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

В тему кохання, що звучить в оркестрі, вривається зловісна тема помсти — в руках одного із змовників блискає зброя, але Горн і Ріббінг стримують палкого офіцера: час помсти ще не наспів.

Входить Ренато. Він переконує герцога

негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє

рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Річард — З. М. Канзбург. Ренато — І. Л. Бронзов, нар. арт. УРСР. Паж — М. С. Райк. Суддя — П. С. Строганов. Самуїл — Б. Н. Малков. Том — М. Д. Державін. Ульріка — Є. А. Лейтес. Сільвано — Г. В. Коваль. Слуга — Н. Л. Шехтман.

8 лютого (ранок)

К. Данькевич,

заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера Г. О. Березової.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Концертмейстери — К. П. Смулянська, В. А. Рубін.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відпразити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циган-

ському таборі. Але князь знаходить її тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — Н. М. Виноградова. Степан — О. Я. Додін, П. Я. Плавник. Батько Степана — О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус. Мати Лілеї — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Дядько Степана — А. К. Саркісянс. Князь — А. З. Іванов, О. Л. Нікітін. Танцмейстер — П. С. Строганов. Маріула — Г. Д. Маслово, А. Л. Пірадова. Молодий циган — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Стара циганка — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Гайдуки — О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков. Шевчик — А. П. Кисенко. Подруги Лілеї — К. Ф. Алексеева, Д. Е. Рожінська. Парубки, друзі Степана — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трахтенберг. Хлопчик-поводир — Г. Бейлінсон. Паріс — Д. О. Додін, М. А. Ізотов. Венера — Н. К. Акмаєва. В. Г. Бакланова. Афінка — Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська. Гера — Г. Л. Хоменко.

В танцях бере участь весь склад балету. Виставу веде А. С. Петров.

8 лютого

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією Л. Якимчука.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Художник Б. А. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер Н. Ф. Минович; концертмейстери: В. Д. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альмавіва—В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов. Фігаро—Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут. Дон-Базіліо—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Дон-Бартоло—Д. А. Диссар, Г. В. Коваль. Фіорелло—І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль. Берта—О. А. Мейер, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. 1-й слуга—П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост. 2-й слуга—М. Д. Державін, С. І. Максименко. Офіцер—Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.

Виставу веде—А. М. Базилевич.

10 лютого

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН (МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент—засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. С. Терещенка.

Художник Л. І. Горовой.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. О. Раїк. Сузуки, її служниця—В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту—Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі—Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Горо, сват—П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін. Комісар, державний урядовець—Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Кет Пінкертон—О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко. Принц Ямадорі—М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—М. Д. Держазін, Б. М. Малков.

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде—А. М. Базилевич.

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

1 (ранок), 2, 3, 7, 8 (ранок) лютого

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо

Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Н. Норда.

Художник Л. Н. Альшиц

Режисер-асистент М. А. Ошеровський

Музичне оформлення М. М. Каневського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка —
Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз,
негритянка, економка в домі Ленгдонів,
мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт.
УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сена-
тор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської
премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко.
Дженевра Ленгдон, його молодша дочка —
П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Вла-
совська. Аліса Ленгдон — В. Чистякова,
нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова.
Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бонда-

ренко, лауреат Сталінської премії. Рой
Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Ко-
стюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран дру-
гої світової війни — С. Кошачевський, В. Ко-
робков. Серкін, шеріф — М. Захарченко. Чак
Уоррен — Ф. Хрипко. Боб Айзі — І. Ужвій.

Виставу веде пом. режисера Р. М. Хмара.

1, 4 лютого

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР Л. Ду-
бовика.

Режисер В. Воронов.

Художнє оформлення В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії,
командуючий фронтом — М. Крушельницький,
лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР.
Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант,
член військової ради фронту — О. Сердюк,
лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР
та УзРСР. Касьянов Олександр Володими-
рович, генерал-лейтенант — Г. Козаченко,
засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейте-
нант, командуючий армією — Д. Антонович,
нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-
майор — В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан,
ад'ютант Ватутіна — М. Покотило, засл. арт.
УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, орди-
нарець Ватутіна — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР.
Галинка Шовкопряд, старший технік-лей-

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко в ролі Гоуарда Мерріка („Глибоке коріння“ Д. Гоу і А. д'Юссо).

Фото Савченка.

тенант—Р. Кіріна. Срібний, майор адміністративної служби—Ю. Тітов. Милозоров, полковник інтендантської служби—Я. Смоляк. Лікар, майор медичної служби—Г. Снегірьов. Скиба, майор—О. Немзер. Черних, гвардії капітан—М. Захарченко. Артилери-сти-гвардійці: Несміян—В. Мізіненко; Делікатний—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Харитонов—В. Бондаренко. Книш, молодий борець—В. Бережний. Планічка, офіцер чехословацької бригади—О. Свистунов. Бжозек, офіцер війська польського—В. Лавров (учень студії). Петров, гвардії майор—А. Троян (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—М. Микитенко. Група офіцерів і бійців—учні студії театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

5, 9 лютого

За О. Фадеевим. Інценізація Г. Гракова.
Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер Л. Кіншина.

Режисер-асистент М. А. Ошеровський.

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

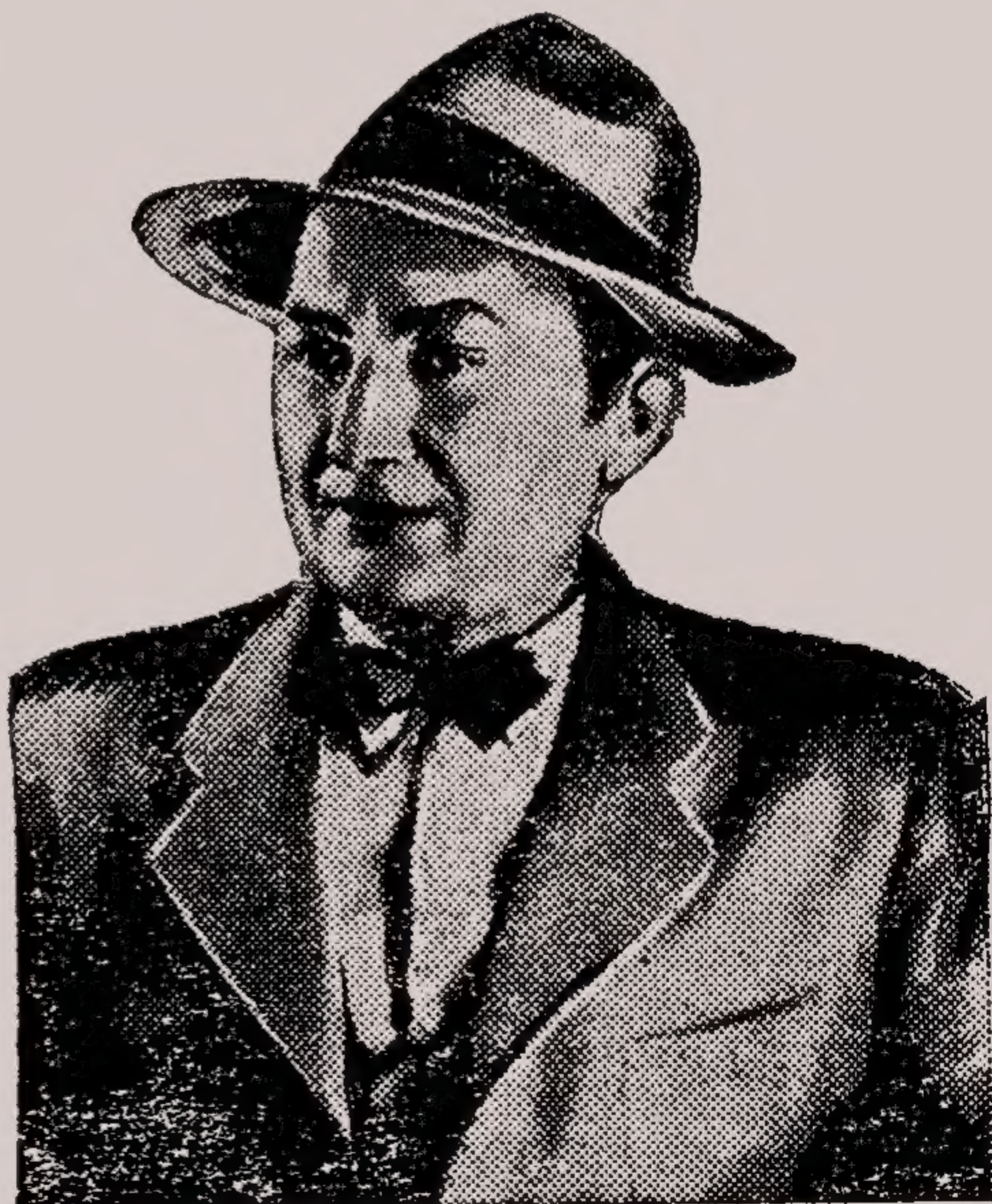
Танці Л. Леонідова.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько—Д. Антонович, нар. арт. УРСР;

Артист С. Верхацький в ролі Роя Максвелла („Глибоке коріння“ Д. Гоу і А. д'Юссо).

Фото Савченка.

Засл. арт. УРСР Л. Криницька в ролі Беллі Чарлз («Глибоке коріння» Д.Гоу і А.д'Юссо).
Фото Савченка.

Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошерівський; Уляна Громова — О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Любов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Туркенич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — І. Біляєва; Жора Арутюнянц — І. Костюченко; Сергій Левашов — М. Захарченко; Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ковальова — О. Тимофійченко; Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Ста-

хович — Я. Браславський (уч. студії). Гнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — О. Слензак. Німці: генерал Клер — М. Кірін; полковник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Немзер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кіріна; Майя Пегліванова — Л. Крамич; Тоня Іваніхіна — О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

6, 8 лютого

Шолом-Алейхем.

Інсценізація І. Добрушина та Н. Ойслендера. Переклад Є. Рейцина.

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика. Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор — нар. арт. РРФСР Л. Пульвер.

Консультант постанови нар. арт. СРСР, С. Міхоелс.

ДИЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна. Голд — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Хаба — Н. Герасімова. Бейлка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик — І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер. Сват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С. Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко. Жандарм — М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

5, 6, 7, 10 февраля

ПРЕМЬЕРА

Братья Тур и Л. Шейниш.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера В. С. Лизогуб

Режиссер-лаборант В. И. Цветков

Художник Б. И. Чернышев

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник — В. М. Аристов, нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — А. М. Волин, Ф. В. Кривонос. Глухов, майор — М. И. Таранов, Б. М. Тоценко. Маслов, генерал — Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин. Джемс Гилл, полковник армии США — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР; Г. А. Ратальский. Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — В. И. Карпенко, П. И. Пружанский. Лилиан Шервуд — А. Г. Кригер, А. В. Танеева. Вудд, сенатор — А. К. Котляров. Американские журналисты: Кемпбелл — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт.

УССР; Ллойд — В. В. Кропотов, Г. М. Столкин; Эчмен — Г. А. Сергеев. Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — В. В. Золотарев, засл. арт. УРСР; И. С. Любич. Курт Дитрих, его сын — Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов. Эрнст Шметтау, его зять — В. М. Венцковский. Эльза, жена Шметтау — З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко. Вальтер, их сын — Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко. Шранк-Краус — И. А. Здановский, И. Е. Мальвин. Шредер, христианский демократ — О. Т. Привалов. Автоматчики, связисты: Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

12 февраля

А. Н. Островский

БЕСПРИДАННИЦА

Драма в 4-х действиях

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Художник Н. Ф. Соболев.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харита Игнатьевна Огудалова, вдова — Л. А. Линецкая. Лариса Дмитриевна, ее дочь — А. П. Воронович, нар. арт. УССР. Мокий Парменыч Кнуров, пожилой человек с громадным состоянием — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Василий Данилыч Вожеватов, представитель богатой торговой фирмы — А. А. Ерошенко. Сергей Сергеевич Паратов, блестящий барин, из

судохозяев — В. Ф. Матов, засл. арт. СССР. Юрий Капитоныч Карандышев, небогатый чиновник — К. Н. Северов, засл. арт. СССР. Ефросинья Потаповна, тетка Карандышева — К. Т. Туберозова. Робинзон, провинциальный актер — А. М. Волин. Гаврило, содержатель ресторана — Б. К. Викторин. Иван, слуга в ресторане — Т. В. Прево. Илья, цыган — Э. В. Коломийский. Лакей Огудалов — В. Ф. Криштоп.

Действие происходит в одном из городов на Волге, в 70-х годах прошлого века.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

Нар. артист СССР В. Аристов в роли генерала Бровко-Самошникова („Русский генерал И. Бахтерева и А. Разумовского).
Фото Майденберга.

3, 8 февраля

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.
Режиссер-лаборант Т. В. Прево.
Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научно-исследовательского института — А. М. Волин, П. А. Осокин. Екатерина Львовна, его жена — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — Г. А. Ратальский. Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед.института — А. П. Воронович, нар. арт. СССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — В. Н. Северов, засл. арт. СССР. Элла Евгеньевна Рябинина, аспирантка — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР. Дом. работница — Г. А. Клебанова.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

4 февраля

Бернард Шоу

Перевод Н. Константиновой

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера И. С. Любича.
Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.
Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — Я. Г. Азимов, В. Н. Северов, засл. арт. СССР. Миссис Хиггинс, его мать — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Полковник Пикеринг — И. С. Любич. Лиза Дулитл — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР. Альфред Дулитл — А. М. Волин, Э. В. Коломийский. М-с Пирс — З. П. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл — К. Т. Туберозова. Клара — А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко. Фредди — В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев. Горничная — Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова. Прохожий — П. И. Пружанский. Саркастический наблюдатель — Т. В. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

1 февраля

Лопе де Вега.

Перевод М. Гальперина.

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР В. М. Аристова.

Режиссер-ассистент — В. С. Лизогуб.

Художник — А. И. Константиновский.

Музыка — А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа — И. Е. Мальвин, О. Т. Привалов. Белиса, его дочь — Е. И. Оноприенко. Теодора, его сестра — Л. А. Линецкая, К. А. Суковская. Отавио, жених Белисы — В. С. Лизогуб. Лисардо, влюбленный в Белису — Г. А. Ратальский, В. Н. Северов, засл. арт. СССР. Марсела, горожанка — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР; А. В. Танеева. Рисело, возлюбленный Марселы — В. М. Венцовский. Флоренсио, домогающийся любви Марселы —

Засл. артист СССР В. Матов в роли генерала Брусилова („Русский генерал“ И. Бахтерева и А. Разумовского).

Фото Майденберга.

В. М. Шаповалов. Бельтран, слуга Лисардо — А. М. Волин. Леонора, служанка Белисы — К. П. Гайжеская. Херардо, друг Флоренсио — И. А. Здановский, Т. В. Прево. Каталина, служанка Марселы — К. Т. Борискина. Салусио, слуга Отавио — Э. В. Коломийский. Танцовщица на площади — Л. И. Гай. Певица — А. И. Москаленко. Певец — Б. М. Тоценко. Слуги Пруденсио — Г. А. Сергеев, Я. Л. Эдельман. Девушки: З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.

Режиссеры, ведущие спектакль, — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

4, 8, 10 лютого

Текст— Крахт, Тіпот і Вінніков Переклад І. Муратова.

Музика І. Дунаєвського, засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру М. В. Аваха.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Режисер-лаборант Н. З. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Ф. Соболя.

Танці в постанові головн. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

Концертмейстери: П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова. Стеля, її дочка—К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо; Монна—А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька; Берта—Т. О. Безяєва, Н. С. Чистякова. Регіна де сан Клу, наречена Міккі—З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Матроси: Янко—П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко; Пилип—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР;

В. І. Кучма, Хома—Микола Іванов, М. І. Малегрант. Цезар Галль, старий актер—Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Хазяїн таверни—О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; Е. Л. Грицюк. Георг Стан, управитель пароплавної компанії—І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Міккі, його племінник—К. Л. Райданов, В. П. Терещенко. Пан Честерфільд, «приватна особа»—В. І. Андреев. Одноокий, поліцейський агент—М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Комісар поліції—В. М. Цесінський. Сержант поліції—А. Г. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Ліснівської, Л. Леbedенко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть—Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо:

5 лютого

Текст В. Шкваркина.

Музика Й. Штрауса.

Переклад Н. Забіли.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти—С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. Ф. Соболю.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай—Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко. Стефан—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Зупан—О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Арсена—Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О.

Артистка Н. Аннікова в ролі Пепітти
(„Вільний вітер“ І. Дунаєвського).
Фото Сапожнікова

Безяєва. Мирабелла — О. О. Пігулович,
Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Саффі —
К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, Р. І.
Уманська, засл. арт. УзРСР; Чіпра — В. М.
Ахтирська, А. М. Коваленко. Омонай —
П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Отто-
кар — М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін.
Карнеро — І. Х. Білошенко, М. І. Малег-
рант. Старий циган — О. С. Арбо. Секре-
тарі суду — М. М. Іванов, В. М. Цесін-
ський. Палі — М. Ф. Коваль, О. Д. Тка-
ченко. Управитель — Є. Л. Грицюк.

БАЛЕТ:

Циганські танці — В. Балацький, О. Бо-
рисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець,
О. Лашкевич, В. Ліснівська, П. Плавник,
В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль ба-
лету.

6 лютого

Текст І. Рубінштейна.

Музика Е. Кальмана.

Переклад В. Сокола.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашу-
тича.

Диригує засл. арт. УРСР С. Д. Соля-
щанський.

Декорації та костюми художника С. І.
Иоффе.

Балет в постанові Л. Р. Леонідова.

Засл. артистка УзРСР Р. Уманська в ролі
Стелі („Вільний вітер“ І. Дунаєвського).

Фото Сапожнікова

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — Н. М. Аннікова, М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Містер Ікс — Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко, К. А. Передерніков. Тоні Шлюмбергер — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Маркіз — І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Мішель — М. І. Малегрант, В. М. Цесінський. Корбо — М. М. Іванов. Ренар — В. І. Андреев. Пелікан — Микола Іванов, О. Г. Івашутіч, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська, О. В. Пігулович. Пінелі, директор цирку — О. С. Арбо. Піколо — В. В. Безпалько. Барон — К. М. Волков. Гість — Є. М. Грицюк.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Ліснівська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.
«Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.
«Ексцентрична сюїта» — О. Борисова, В. Ліснівська, В. Балацький, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

7 ЛЮТОГО

Текст І. С. Радомиського та В. І. Сокола.
Музика С. А. Заславського.

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава М. В. Аваха та І. С. Радомиського.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова — Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк — Г. Є. Охрименко, К. А. Передерніков. Харитон Кошовий — О. Г. Івашутіч, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Мартин Кошовий — М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов. Харитина — А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович. Іван Свистун — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко — М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Савка — Микола Іванов, М. І. Малегрант.

Виставу ведуть Н. О. Арбо та Н. З. Боровкова.

8 лютого (ранок)

Текст — Вс. Вишневський, Азаров і Крон.

Музика — Вітлін, Круц і Мінк.

Укр. переклад В. Сокола.

РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Героїчна музкомедія на 3 дії.

Постава головн. режисера І. С. Радомиського.

Диригенти — засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Оформлення головн. художника Н. Ф. Соболя.

Танці в постанові головн. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

Режисер Н. І. Попова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

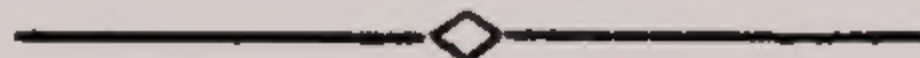
Капітан II рангу — Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Лейтенант Кедров — Г. Ю. Охрименко, К. О. Передерніков. Боцман Силіч — О. Г. Івашутіч, нар. арт. УзРСР.

Георгій Бронза — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Михайло Чикригин — К. Л. Райданов. Евграф Чижов — Микола Іванов. Олена — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Киса — Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Марія Остапівна — Е. М. Ліндіна. Лейтенант — М. М. Іванов, Е. Л. Грицюк. Червонофлотець — С. М. Бондаренко. Ардальон Васильович — В. А. Андреев, Е. Л. Грицюк. Фон-Дітмарштейн — І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант. Гофман — О. С.

Арбо, В. М. Цесінський. Есесівець — А. М. Зуб. Мурочка — А. М. Алмазова, В. Дейнеко. Зоїчка — М. Вербіцька. Фанічка — Н. Суяркіна, В. Дейнеко. Жінка (в перукарні) Ф. Пергамент.

Танці виконують: О. М. Борисова, М. В. Кочубинська, А. П. Лашкевич, Б. С. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть пом. реж. Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 04651. Друкарня „Мистецтво“, Харків. Зам. 82. Тираж 2000.

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

Готується до постанови:

**ЩАСЛИВИЙ
= РЕЙС =**

музкомедія на 3 дії.

**Музика І. ІЛЬІНА. Лібретто Я. ЗИСКІНДА.
Переклад І. МУРАТОВА.**

**Постава О. ІВАШУТИЧА, нар. арт. УзРСР.
Диригент М. ХАЙКІН.
Оформлення С. ЙОФФЕ.**

В головних ролях:

**Н. АННІКОВА, В. БЕЗПАЛЬКО, МИКОЛА ІВАНОВ,
Л. МІЦНЕР; засл. арт. УзРСР Д. ПОНОМАРЕНКО;
засл. арт. УзРСР Р. УМАНСЬКА**